

**Aan mijnen waarden neef L. Boot en mijne waarde nicht E. Boot . Moerkerk op hun zilveren
bruiloftsfeest 1st Augustus 1853 – door J.J. Cremer.**

L. Boot was dominee in Randwijk en heeft in mei 1852 het huwelijk van Cremer ingezegend. Cremer verwijst hiernaar in de het gedicht.

Handschrift uit de Koninklijke bibliotheek.

Aan mijnen waarden neef L. Boot en mijne waarde nicht E. Boot . Moerkerk op hun zilveren
bruiloftsfeest 1st Augustus 1853.

-

Trof reeds menig stem uw ooren,
Heil u wenschend blij van zin,

Vloeiden er van vele tongen,
Toonen, die in 't harte drongen,
Op dit zil'vre feest der min;

-

Zaagt ge bij het eerst ontwaken,
't dierbaar kroost uw lusten en vreugd,
Met de zoetste klanken nad'ren,
Sneller joeg U 't bloed door d'adren
't was een stond van rein geneugt.

-

Zaagt ge magen tal van vrinden
Met den feestlach op 't gelaat.
U met hartetaal begroeten,
't was u wel hen zoo 't ontmoeten
Daar ge zaam ter bruiloft gaat.

-

Cieren lovers uwe woning,
Geuren bloemen om u heen;
Juichen allen in uw zegen;

Klinkt allom het lied u tegen,
'k zal niet zwijgen; - ik alleen.

-

Neen nog heugt me als 't uur van heden
't dierbaar tijdstip toen uw mond,
In het vreedzaam huis des Heeren,
Woorden sprak tot heilvermeeren
Zegenend ons echtverbond.

-

Toen gij biddend van den hemel,
Smeektet voor het jeugdig paar:
Heil en vrede op al hun wegen,
's Heeren allermeesten zegen,
Zie dat tijdstip heugt hen klaar.

-

En zou hij dan thans niet zingen
Hij, die zalig door den echt,
Voelt wat vreugde U moet bezielen
Nu g'in dank kunt nederknielen,
Dankend: "Amen! Amen," zegt.

-

Vijfentwintig jaren vloeden,
Sints de band der min u sloot;
Veel werd u van God gegeven,
Vreugde en droefheid in uw leven,
Maar steeds was Gods liefde groot,

-

Ja, toch roemt gij in uw kinderen
Die Gods gunst u schenken wou,
Zoons die 's vaders raad begeeren,
Zoons die moeders lessen eeren,

En een dochter lief en trouw.

-

Mogten velen U ontvallen,

Gingen velen reeds tot God

't Beste is U bewaard gebleven;

Telkens is u bewaard gebleven;

Telkens wordt U meer gegeven;

Ja, gezegend is uw lot.

-

Ziet, aan 's oudsten zij gezeten,

Prijkt een meisje, rein als 't kleed

Dat haar ciert; ook zij wil kelken

Schenken U die niet verwelken

Als z'u: "Vader, Moeder," heet.

-

Heerlijk was uw stand op aarde,

Heilrijk blijft uw grootsche taak;

't woord des levens te verkonden,

En den mensch door de aard verslonden

Toe te roepen: "Christen waak!!"

-

Lief en zacht was ook uw arbeid,

Vrouwe, die aan 's egas hand,

Hem des levens last woudt ligten,

En uw kroost woudt onderrigten,

T oog naar beter vaderland.

-

Blijft, blijft lang nog bij elkander

Smaakt nog lang het reinst genot,

't scheiden zij zoo God wil; verre,

En blinkt eindlijk d'avondsterre

't zij een bô van reiner lot.

-

't zilvre feest dat thans mogt dagen

Blijve een teeken van Gods trouw.

Wat u verder moog weervaren,

Wilt slechts op Zijn goedhe'en staren,

Die u zóovéél schenken wou.

-

Wat uw verder deel zal wezen,

Neen, de sterv'ling weet het niet,

Vrede zij het, doch na 't scheiden

Zal u hemelvreugd verbeiden

Als g'u zalig wederziet.

=

Van mijnen Waarden Neef
L. Boot

In mijne waarde Nichte

(L. Boot. Moerkerk.

Op hun zilverenbruilofsfeest

1ste Augustus 1883.

Trof reeds menig stem uw ooren,
Heil u wenschend' blij van zinn,
Hoeiden er van vele tongen,
Toonen, die ind h. harte drongen,
Op dit zilvie feest der min;

Laagt ge bij het eerst ontwaaken,
't Dierbaar kroost uw lusten vreugt,
Met de zoetste klanken nadren,
Sneller jueg u 't bloed door d'adren
't Was een stond van rein geneugt.

Laafte ge mageren zal van vrienden,
Met den feestlaaf op 't gelaaf,
U met hartetaal begroeten,
't was u wel hen zoo 't ontmoeten,
Daar ge saam ter bruiloff gaat.

Lieren lovers urne woning,
Geuren bloemen om u heen;
Liefchen allen in uet zegen;
Klinkt allom het lied u tegen,
't zal niet zrijgen; - ik alleen.

Neen nog heugt me als 't was van heden
't Dierbaar tijdstip toen uet mond,
In het vreedzaam huis des Heeren,
Woorden sprak tot heilvermeeren
Legenend ons eiktworbond.

Toen gij biddend van den hemel.

Smekket voor het jongde paar,
Heil en vrede op al hun wegen,
G'Heeren allermeesten zegen.
Zie dat tijdstip heugt hen bloot.

En zou hij dan thans niet zingen
Hij, die zalig door den echt,
Veelt wat vreugde U moet beziel,
Nu g'en dank kunt nedertknien,
Dankend: "Amen! Amen!" zegt.

Twintig jaren vloten,
Sinds de band der min U sloot,
Veel meer U van God geyot,
Vreugde en droefheid in uw loot,
Maar steeds was Gods lustgeot.
Ja, loch roemt gij in uw kint,

Die Gods gunst U schenken wou,
Zoons die Vaders raad begeeren,
Zoons die Maeders lesfen eeren,
En een dochter lief en trouw.

Stogten velen U ontrallen,
Gingen velen reeds tot God
Z Best is U berraard gebleven;
Telkens wordt U meer gegeven;
Ja, gezegend is uw lof.

Ziet, aan 's oudsten zij geroeten,
Drikt een meisje, rein als 't kleed
Dat haar ciert; Ook zij wil telken
Schenken U, die niet vermelken.
Als z'w. Vader, Moeder, heet.

Heerlijk was uw stand op aarde,
Heerlijk blijft uw groote taak;

Ik word des levens te verkenden,
En doe men ook door de aarde verstand,
Zoo roopen: "Christen Maak!"

Loof en zachte was ook uw arbeid,
Grouw, die aan 's ygers hand,
Hoe des levens last groeit licht,
En uw kroon groeit onderrijt,
Ik zag naar beter Vaderland.

Blijft, blijft lang nog bij elkander
Maakt nog lang het reinst genot.
Ik Scheiden zij zoo God wil; verri,
En blinkt eindelijk d'arondster.
Ik zij een bō. van reinen lot.

Ik ziele feest dat thans moet loof
Blijve een teken van Goets troef

Wat U verder moog meervaren,
Milt slechts op Zijn goedheer staren,
Die U zooveel schonken wrou.

Wat U verder deel zal wesen,
Heen, de sterfeling meet het niet,
Wede zij het, doch na 't scheiden
Zal U hemelreys verbeiden
Als g' U zalig medersiet.
